

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **H. T. N.**, zastoupeného Mgr. Petrem Volšíkem, advokátem se sídlem Sokolovská 161, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní příhrádka 21/OAM, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2003, čj. OAM-2194/VL-20-ZA-03-2003, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2007, čj. 56 Az 103/2006 - 107,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rozhodnutím ze dne 18. 7. 2003 žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); zároveň vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

II.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 31. 8. 2004, čj. 55 Az 758/2003 - 38, odmítl.

Žalobce, zastoupený advokátem Mgr. Petrem Volšíkem na základě plné moci ze dne 5. 9. 2005, brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností.

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 1. 2006, čj. 8 Azs 154/2005 - 61, usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud vyzval žalobce k odstranění vad žaloby. Toto usnesení se žalobci nepodařilo doručit. Krajský soud zjistil, že pobyt žalobce není znám, proto usnesením ze dne 11. 12. 2006, čj. 56 Az 103/2006 - 104, ustanovil žalobci opatrovnici z řad svých zaměstnanců a následně z téhož důvodu usnesením ze dne 5. 1. 2007, čj. 56 Az 103/2006 - 107, zastavil řízení. Usnesení o zastavení řízení krajský soud podle obsahu spisu doručil pouze opatrovnici žalobce a žalovanému.

III. 1.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti posledně jmenovanému usnesení kasační stížností ze dne 7. 2. 2007. Podáním ze dne 15. 2. 2007 se na krajský soud obrátil advokát Mgr. Petr Volšík a informoval soud o tom, že žalobce na základě plné moci ze dne 5. 9. 2005 i nadále zastupuje. Krajský soud advokátu sdělil - s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, čj. 4 Azs 199/2004 - 95, že jej nepovažuje za zástupce žalobce a poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

III. 2.

Žalovaný navrhl odmítnutí nebo zamítnutí kasační stížnosti.

III. 3.

Nejvyšší správní soud musel při rozhodování o kasační stížnosti především řešit otázku rozsahu plné moci, kterou stěžovatel udělil Mgr. Petru Volšíkovi již při podání první kasační stížnosti - tedy zda byl advokát skutečně zmocněn pouze k zastupování v řízení o první kasační stížnosti (jak se domnívá krajský soud), nebo zda šlo o zmocnění generální, a advokát byl oprávněn zastupovat žalobce i v následném řízení o žalobě, které navazovalo na řízení o první kasační stížnosti. Rozhodující senát Nejvyššího správního soudu dospěl oproti existující judikatuře Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí ze dne 23. 3. 2005, čj. 4 Azs 199/2004 - 95) k odlišnému právnímu názoru o podstatné právní otázce, proto předložil věc usnesením ze dne 3. 5. 2007, čj. 8 Azs 16/2007 - 122, rozšířenému senátu. Rozšířený senát usnesením ze dne 18. 12. 2008, čj. 8 As 16/2007 - 158, rozhodl, že „*plná moc udělená advokátovi k tomu, aby účastníka ve všech právních věcech zastupoval před soudy, obsahující též výslovné zmocnění k zastupování v řízení o kasační stížnosti v konkrétní věci, opravňuje advokáta k zastupování v řízení o žalobě podle soudního řádu správního před krajským soudem i poté, kdy původní rozhodnutí krajského soudu bylo ke kasační stížnosti zrušeno.*“

Osmý senát je vázán právním názorem rozšířeného senátu, na jehož usnesení odkazuje i v podrobnostech argumentace k závěru, podle nějž plná moc ze dne 5. 9. 2005, udělená advokátu Mgr. Petru Volšíkovi, opravňovala tohoto advokáta k zastupování stěžovatele před krajským soudem i poté, kdy bylo jeho usnesení o odmítnutí žaloby Nejvyšším správním soudem zrušeno.

Za této situace se Nejvyšší správní soud musel zabývat otázkou podmínek řízení pro projednání nyní podané kasační stížnosti. V návaznosti na argumentaci shora je přitom podstatné, že zastoupenému stěžovateli nebylo kasační stížností napadené usnesení řádným způsobem doručeno (§ 42 odst. 2 s. ř. s.), nenabylo proto právní moci, a kasační stížnost proti němu je předčasná [§ 46 odst. 1 písm. b), § 102 a § 106 odst. 2 s. ř. s., srov. také usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, čj. 1 As 4/2003 - 48, č. 281/2004 Sb. NSS]. Doručení opatrovnici stěžovatele nemohlo účinky doručení založit za situace, kdy byl stěžovatel řádně zastoupen advokátem a podmínky pro ustanovení opatrovnice nebyly vůbec dány.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu